

[Kent Kirke]

Børnefamilierne er også udtrykkelig nævnt i planen, og det er med stor tilfredshed, at jeg har kunnet konstatere, at der vil være et flertal for socialministerens forslag om at give nye muligheder for alternativ børnepasning med puljeordningerne, som giver forældrene mulighed for selv at tilrettelægge deres børnepasningsordning.

Planen er det omfattende oplæg, der er nødvendigt for, at vi kan komme videre. Den bygger på en hel del ny filosofi og skal bringe vore handlinger og beslutninger væk fra det, som den traditionelle vanetænkning tilsiger os.

Hovedbudskabet er, at nedsættelsen af skattetryk vil øge kreativiteten og den økonomiske aktivitet i det danske samfund. Stagnationen vil blive afløst af fornyet fremdrift og dynamik, og vi vil få skabt 100.000 nye job i den private sektor.

Erhvervsbeskatningen sænkes helt ned til 35 pct. og bringes dermed på et niveau, som er lige så lavt som i udlandet – hvis ikke lavere. Dette giver først og fremmest muligheder for en konsolidering af de danske virksomheder. Det giver på grund af ændring af afskrivningsreglerne anledning til, at virksomhederne fremover vil koncentrere sig om de investeringer, som er levedygtige og rentable i sig selv, og som ikke er betinget af de rene skattemæssige betragtninger.

Nok så vigtig er imidlertid udlandets øgede interesse for investeringer i Danmark. Placering af udenlandske virksomheder vil være af største vigtighed for Danmark i fremtiden. Det vil skabe arbejdspladser og aktivitet.

Jeg tror endda, at den skattelettelse, som vi i første omgang giver for at nå dette mål, vil vende tilbage i form af øgede skatteindtægter fra de mange, som finder beskæftigelse, og fra de mange virksomheder, som bliver skattepligtige her i landet.

Den gradvise nedsættelse af skattetryk omfatter selvfølgelig også den personlige indkomstbeskatning. Der er her lagt vægt på at sænke marginalbeskatningen, fordi netop en nedsættelse af beskatningen af den sidst tjente krone erfaringsmæssigt giver den største effekt i form af øget økonomisk aktivitet og øget arbejdsudbud. Vi kan ikke leve med et system, hvor der betales 68 pct. i skat af hver krone, der tjenes ud over 216.000 kr. Det stopper initiativ og virkelyst.

Sidste del af omlægningen vedrører nedsættelsen af vore afgifter. Afgiftslettelserne vil blive på ca. 4 mia. kr. og er et led i den langsigtede harmonisering, som er nødvendig først og fremmest for at få løst vore grænsehandelsproblemer.

Det er klart, at de samlede skatte- og afgiftslempelser ikke vil kunne gennemføres, hvis man ikke samtidig er villig til at finde vej til deres finansiering. Regeringen har peget på nødvendigheden af offentlige besparelser både i stat og kommuner. Der skal gennemføres en nedsættelse af udgiftstryk med 8 procentenheder frem til 1994. Derudover udvides beskatningsgrundlaget, fordi vi foretager en fradragsanering, og endelig er der lagt op til indførelse af moderate egenbetalingsordninger på få udvalgte områder.

Men også den hvidbog om arbejdsmarkedets strukturproblem, som blev fremlagt sammen med planen, er et meget vigtigt dokument. For at give planen den størst mulige beskæftigelses-effekt lægger regeringen i hvidbogen op til en fordobling af omskolings- og efteruddannelsesindsatsen, så ledige og ledighedstruede kan blive kvalificeret til at løse de nye opgaver på fremtidens arbejdsmarked, og så vi kan undgå de flaskehalsproblemer, jeg talte om tidligere.

Med oplæg til en dagpengereform får vi skabt en klar interesse på arbejdsmarkedet i at sikre en stabil lønudvikling, så arbejdsløsheden ikke stiger på grund af lønpres til skade for virksomhedernes konkurrenceevne. Der gives også arbejdsmarkedets parter en klar tilskyndelse til at få nedbragt den eksisterende arbejdsløshed. Vi kan hermed få genskabt den samfundssolidaritet, som gik tabt, da hovedparten af dagpengeudgifterne overgik til skatyderfinansiering.

Det er også nødvendigt at fremme opsparringen, og for at fremme den private opsparring lægges der i planen ydermere op til en lempelse i beskatningen af kapitalafkast. Herudover siger det sig selv, at regeringen med sin øvrige økonomiske politik vil holde den indenlandske inflation på et lavt niveau. Efter vores opfattelse skal det ikke være det offentlige, der foretager opsparring i samfundet. Vi mener faktisk, at pengene står bedst på borgernes konti.

Perioden frem til 1994 er den første ret korte, men også aktive periode, som vi skal bruge til at skabe økonomisk handlefrihed både for private